

РЕШЕНИЕ

№ 403

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **8096** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 100, ал.

1, т. 2 и ал. 3 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на В. К. П., с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, чрез адвокат С. Ч. Н., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 18 срещу Заповед на министър – председателя № Н – 899 / 15.08.2022 г., с която спрямо жалбоподателя е приложена мярка „временно отстраняване от работа“, във връзка с образувано дисциплинарно производство и възможност на държавния служител да повлияе или да попречи на воденото дисциплинарно производство.

В жалбата се твърди, че обжалваната заповед не е мотивирана съгласно изискванията на АПК, тъй като не съдържа основание за временното отстраняване от работа, респ. с какво продължаването на изпълнението на служебните задължения би навредило на държавната служба в администрацията. Според жалбоподателя нарушен е принципът на чл. 4 и чл. 6 АПК. Нарушена е целта на закона. Отправеното до съда искане е за отмяна на заповедта и за присъждане на разноски. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката поддържа жалбата. Представени са подробни писмени бележки. Представен е списък с разноски по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Министър – председателят на Република България, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки с подробни съображения.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и

като съобрази закона, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че към момента на издаване на обжалваната заповед жалбоподателката е заемала длъжността „началник на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в администрацията на Министерския съвет, с I старши ранг.

Със Заповед № Н – 629 от 20.06.2022 г. на министър – председателя на Република България е наредено да се образува дисциплинарно производство срещу В. К. П. - „началник на отдел „Административни дейности и собственост“ в дирекция „Административно и правно обслужване и управление на собствеността“ в администрацията на Министерския съвет, за налагане на дисциплинарно наказание за констатираните в доклада на Главния инспекторат дисциплинарни нарушения по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

По делото е приложен Протокол № 1 от 21.06.2022 г. от проведено заседание на дисциплинарния съвет в администрацията на Министерския съвет. По точка втора от дневния ред дисциплинарният съвет е взел решение да образува дело № 3 за 2022 г. срещу В. К. П..

С обжалваната Заповед на министър – председателя на Република България № Н – 899 / 15.08.2022 г., спрямо В. К. П. е приложена мярка „временно отстраняване от работа“, във връзка с образувано дисциплинарно производство и възможност на държавния служител да повлияе или да попречи на воденото дисциплинарно производство. От фактическа страна заповедта е основана на образуваното срещу държавния служител дисциплинарно дело. Посочени са мотиви, а именно, че се взема предвид заеманата от П. длъжност, свързана с предоставяне на информация; достъп до документация по управлението на собствеността на Министерския съвет, включително до документи, пряко свързани с нарушенията, предмет на дисциплинарното производство, които дават възможност на държавния служител да повлияе или да попречи на развитието на воденото производство. Като фактически основания са посочени и Протокол № 3 по дисциплинарно дело № 3 за 2022 г. и предложение към № 02.04 – 211 от 10.08.2022 г. В административния акт е посочено правно основание чл. 100, ал. 1, т. 2 и ал. 3 ЗДСл.

Недоволен от тази заповед жалбоподателят В. К. П. я обжалва пред състав на АССГ.

Въз основа на установените факти Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, по която е образувано настоящото производство, е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по чл. 100, ал. 1 АПК – министър – председателят на Република България, който е органът по назначаването на държавните служители в администрацията на Министерския съвет.

Спазена е установената форма и са налице изискуемите в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. От фактическа страна заповедта е основана на образуваното срещу държавния служител дисциплинарно дело и в това изречение, се съдържат мотивите на издадената заповед, като те съответстват и на посоченото правно основание по чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. В заповедта са изложени мотиви. Посочено е, че органът взема предвид заеманата от П. длъжност, свързана с предоставяне на информация; достъп

до документация по управлението на собствеността на Министерския съвет, включително до документи, пряко свързани с нарушенията, предмет на дисциплинарното производство, които дават възможност на държавния служител да повлияе или да попречи на развитието на воденото производство. В заповедта е цитиран Протокол № 3 по дисциплинарно дело № 3 за 2022 г. и предложение към № 02.04 – 211 от 10.08.2022 г. В протокола (л. 22 от делото) изрично е посочено, че едно от писмата, с които ще се изиска информация от директора на дирекция АПОУС ще бъде насочено към началник – отдел „Административни дейности и собственост“ – В. П., респ. информацията ще бъде изготвена от нея. Д. съвет е преценил, че е налице опасност информацията да бъде селектирана в полза на държавния служител. Проведено е гласуване и е надделяло становището, че е по – целесъобразно да се предложи на органа по назначаване временно да отстрани В. П. от работа. Към материалите по делото е приложено и това предложение (л. 24 от делото) - № 02.04 – 211 от 10.08.2022 г.

В този смисъл заповедта е мотивирана. Съобразно Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ВС, ОСГК, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт. Именно такива са изложени освен в оспорения акт и в Протокол № 3 по дисциплинарно дело № 3 за 2022 г. и предложение към № 02.04 – 211 от 10.08.2022 г. Това позволява на съда да осъществи съдебен контрол в пълна степен. В този смисъл изложеното в жалбата, че заповедта не е мотивирана е неоснователно.

В заповедта присъства разпоредителна част – служителят да бъде временно отстранен от работа. Същата не предполага специален начин на изпълнение, поради което не е необходимо изрично да се посочи по какъв начин следва да бъде извършено отстраняването от служба.

Съдът не споделя оплакването на жалбоподателя за незаконосъобразност на заповедта, основано на промяната на членовете на дисциплинарния съвет. Посочено е, че за една година няколко пъти е променен съставът на дисциплинарната комисия. Съгласно чл. 95, ал. 3 от ЗДСл, членовете на дисциплинарния съвет са несменяеми за времето на своя мандат, освен ако бъдат освободени от съвета по тяхно искане, бъдат дисциплинарно наказани или бъде прекратено служебното им правоотношение. Тоест съставът на съвета може да бъде променен по искане на негов член и ако органът по назначаване уважи това искане.

Неоснователни са аргументите, изложени в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя, че дисциплинарният съвет е назначен от некомпетентен орган. Излагат се твърдения, че заповедта за определяне на дисциплинарен съвет и последващите промени в него са издадени от главния секретар на МС, а не от органа по назначаване – министър – председател (чл. 95, ал. 2 ЗДСл.). По силата на чл. 6, ал. 2 ЗДСл органът по назначаването може да възложи своите правомощия или отделни свои правомощия по служебното правоотношение с лицата от администрацията на главния секретар. Тоест правомощието да се определи съставът на дисциплинарния състав може да се делегира. Независимо от посоченото трябва да се има предвид, че заповедта за отстраняване от длъжност е издадена от органа по назначаването.

Неоснователни са аргументите, че дисциплинарното наказание не е наложено в двумесечен срок. Това обстоятелство е без значение за отстраняването от работа. Посоченото в жалбата, че служебното правоотношение на жалбоподателят е

прекратено на основание чл. 81а ЗДСл. – преминаване в друга администрация и спрямо нея не е наложено административно наказание не води до извод за незаконосъобразност на временното отстраняване от работа.

Неоснователно е и оплакването, че е нарушен основен принцип на АПК, а именно установеният в чл. 6 АПК за съразмерност при упражняване на правомощията на администрацията. По делото е приложена Заповед № Н – 1014 от 20.09.2022 г., от която е видно, че е прекратено действието на обжалваната заповед и В. К. П. възстановена на работа. Мотив за това действие е приключването на дисциплинарното производство от страна на дисциплинарния съвет с решение от 30.08.2022 г.

Не е налице несъответствие с целта на закона по чл. 146, т. 5 АПК.

Основателни са аргументите, изложени в писменото становище на процесуалния представител на ответника, че засягането на правото на труд на жалбоподателя е нормативно установена мярка, която се прилага при точно определени в закона условия, които в конкретния случай са налице. Защитата на обществен интерес е надделяла над личния интерес на жалбоподателя относно полагането на труд и получаването на възнаграждение за нея.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл предвижда възможност за компетентния орган да отстрани временно държавния служител от работа, когато против него е образувано дисциплинарно дело. Нормата е диспозитивна и предоставя възможност на административния орган при осъществяване на предвидените в закона фактически предпоставки да прецени наличието на основания за отстраняване на държавния служител от работа във всеки конкретен случай. Преценката на органа е по целесъобразност, поради което не подлежи на съдебен контрол. Смишълът на разпоредбата е да ограничи възможността на лицето, срещу което е образувано дисциплинарно дело, да повлияе или да попречи поради длъжността, която заема, на развитието на воденото дисциплинарно производство. Това е в съответствие и с целта за закона за провеждане на обективно и безпристрастно дисциплинарно производство (в този смисъл Решение № 14200 от 30.10.2013 г. на ВАС по адм. д. № 6333/2013 г.). Изложени са достатъчни по обем мотиви, които обосновават волята на административния орган и правят възможен съдебния контрол.

Следователно, за да възникне правото на административния орган по чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл, достатъчно условие е срещу служителя да има образувано дисциплинарно производство. В конкретния случай това условие е изпълнено - образуването на дисциплинарно производство.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и трябва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 3 АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. П., срещу Заповед на министър – председателя на Република България № Н – 899 / 15.08.2022 г., с която е наредено временното отстраняване от работа на жалбоподателката на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 и ал. 3 ЗДСл.

ОСЪЖДА В. К. П., ЕГН [ЕГН], да заплати в полза на Администрацията на

Министерския съвет юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: